

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 11Csp/24/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619201016
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Červenková
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2019:6619201016.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec, sudkyňou JUDr. Katarínou Červenkovou, v spore žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., IČO: 31320155, Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava - Ružinov, zast.: Advokátska kancelária Gallo s. r. o., Jilemnického 30, 036 01 Martin, proti žalovanému: D. Ž., T., W., N.. XX.XX.XXXX, A. XX/X, XXX XX A., štátny občan SR, o zaplatenie 375,20 € s prísl., takto

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti zaplatenia sumy vo výške 134,-Eur **z a s t a v u j e .**
- II. Súd žalobu o zaplatenie 241,20 Eur s príslušenstvom **z a m i e t a .**
- III. Žalovanému sa právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 26.02.2019 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia dlžnej istiny vo výške 375,20 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 14.07.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobca svoj nárok odôvodnil tým, že žalobca a žalovaný uzatvorili spolu dňa 31.03.2015 Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 384 Eur na kúpu spotrebného tovaru. Kúpna cena tovaru bola 386 Eur. Žalovaný pri podpise zmluvy uhradil akontáciu vo výške 2 Eur a na zvyšok kúpnej ceny žalobca poskytol žalovanému pôžičku. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 24 mesačných splátkach v sume 16 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 384 Eur. Ku dňu podania návrhu uhradil z vyššie uvedenej zmluvy sumu 10 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca dňa 12.03.2016 listom - predžalobná upomienka vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočnej lehote nedošlo, žalobca dňa 19.06.2016 úver zosplatnil, o čom žalovaného informoval listom zo dňa 18.07.2016. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 375,20 Eur. Žalobca si zároveň uplatňuje aj zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou. Zmluvnú pokutu vo výške 45,56 Eur si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Celkovo ku dňu podania žalobného návrhu žalovaný uhradil sumu 12,-Eur, ktorá pozostáva z akontácie vo výške 2,-Eur a vykonanej úhrady vo výške 10,-Eur. Súčasťou pohľadávky žalobcu sú náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré si žalobca v konaní uplatňuje vo výške 1,20 Eur, ktoré sú označené na konci výpisu v stĺpci „MP3“.

3. Dňa 05.12.2018 vyšiel v Zbierke zákonov pod č. 343/2018, zákon z 27.11.2018, ktorým sa doplnil zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov. To znamená, že počnúc dňom 05.12.2018 nadobudla účinnosť novela Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorej bol za § 54 vložený § 54a so znením: „Premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.“

4. Z dôvodovej správy vyššie uvedenej novely Občianskeho zákonníka vyplýva, že zavedenie osobitnej úpravy uplatňovania premlčaných nárokov zo spotrebiteľských zmlúv a ich zabezpečenia, je reakciou na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL US 11/2016-60 zo dňa 07.02.2018, v ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol, že ustanovenie § 5d zákona č. 250/2007 Zb. zákonov o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej Národnej Rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, nie je v súlade s článkom 46 ods. 1 v spojení s článkom 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Zákonodarca ďalej uvádza, že cieľom navrhovanej právnej úpravy je vytvorenie priestoru na to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané len v rozumnom a primeranom čase a dlžník nebol nútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh vo vzťahu, ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia (napr. nebude už disponovať s dôkazmi). Právo plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy sa uplynutím premlčacej doby tak ex lege dostáva do polohy naturálneho záväzku, ktoré je možné splniť dobrovoľne povinným subjektom, avšak toto právo nemožno vymáhať proti vôli povinného subjektu (dlžníka). Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie.

5. Nakoľko žalobca podal návrh na tunajší súd dňa 26.02.2019, teda už za účinnosti vyššie uvedenej novely Občianskeho zákonníka, súd po predbežnom právnom posúdení žaloby zo skutočností tvrdených v žalobe a pripojených listinných dôkazov, s prihliadnutím na znenie § 54a Občianskeho zákonníka, dňa 04.04.2019 vyzval žalobcu na späťvzatie žaloby podľa § 138 CSP.

6. Na výzvu súdu žalobca reagoval písomným podaním doručeným súdu dňa 23.04.2019, v ktorom uviedol, že s názorom súdu nesúhlasí, nakoľko plynutie trojročnej premlčacej doby nie je možné počítať od splatnosti prvej nezaplatennej splátky, ale tej splátky, ktorá zročnosť celého dlhu vyvolala. Vo vyjadrení poukázal tiež na článok 8 bod 8.2 zmluvných podmienok, podľa ktorých „Spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplatenie celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.“ Žalobca v tejto súvislosti uvádza, že platné právne predpisy neobsahujú ustanovenie, ktoré by viazalo možnosť zosplatenia dlhu na konkrétnu splátku (t.j. na prvú nesplatenú). Z gramatického výkladu citovaných ustanovení vyplýva, že žalobca má oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dlhu pre nesplnenie niektorej splátky tzn., že veriteľ má právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu pre nesplnenie ktorejkoľvek splátky, t.j. tej, ktorú si sám určí. Žalovaný vykonal úhrady v celkovej výške 10,-Eur, ktoré boli riadne započítané na najneskoršie nezaplatené predpísané splátky, v zmysle výzvy súdu sa tak žalobcovi javia premlčané len splátky pred zosplatením splatné 28.05.2015 vo výške 6,-Eur a splátky splatné od 28.06.2015 do 28.01.2016 po 16,-Eur. Preto žalobca netrvá na uplatnenej žalobe v rozsahu splátok za mesiace máj 2015 až január 2016 spolu vo výške 134,-Eur a v tejto časti berie podanú žalobu čiastočne späť.

7. Procesným uznesením sp. zn. 11Csp/24/2019-57 zo dňa 29.04.2019 súd vyzval žalovaného k vyjadreniu sa k žalobe a k uvedeniu rozhodujúcich skutočností na svoju obranu, pripojenia listinných dôkazov, prípadne označenia dôkazov na preukázanie svojich tvrdení. Zásielku súdu sa nepodarilo žalovanému doručiť, nakoľko je na adrese svojho trvalého pobytu neznámy.

8. Súd následne zverejnil oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu postupom podľa § 116 ods. 2 CSP v súlade s § 141 Vyhlášky č. 543/2005 Zb.z..

9. Podľa § 297 písm.b) CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

10. Podľa § 219 ods. 3 CSP, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

11. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

12. V zmysle citovaných zákonných ustanovení súd nenariadil na prejednanie vo veci samej ústne pojednávanie, keďže hodnota sporu bez príslušenstva nepresahuje sumu 1000,-Eur, ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia a skutkové tvrdenia strán považuje za nesporné. Súd preto v súlade s § 297 CSP vec prejednal a rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania a rozsudok verejne vyhlásil dňa 17.07.2019. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu od 04.06.2019 do 20.06.2019.

13. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi súčasť spisu, a to najmä: žalobou, Zmluvou o pôžičke č. XXXXXXXXXXXX, prehľadom splátok a úhrad klienta, Všeobecnými obchodnými podmienkami k zmluve o pôžičke, Predžalobnou upomienkou a priloženou poštovou doručenkou, Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav:

14. Žalobca a žalovaný uzavreli dňa 31.03.2015 Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému pôžičku vo výške 384 Eur na kúpu spotrebného tovaru, a to C.. V.. R. M. U. A.. Kúpna cena tovaru bola stanovená na sumu 386 Eur, celková suma pôžičky bola 384,-Eur, mesačný poplatok 16,-Eur, počet mesačných poplatkov 24 a akontácia 2,-Eur.

15. Podľa čl. 8. bod 8.2 Všeobecných obchodných podmienok, spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplatenie celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

16. Písomným podaním: „Predžalobná upomienka“ zo dňa 12.03.2016, žalobca oznámil žalovanému, že ku dňu podania upomienky má nedoplatok na splátkach v celkovej výške 160,-Eur. Upozornil ho, že ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 01/2016 bude oprávnený úver zosplatiť. K výzve pripojil žalobca aj ftk. doručenky z ktorej vyplýva, že žalovaný si zásielku žalobcu prevzal dňa 29.03.2016.

17. Zo Zmluvy o pôžičke vyplýva, že žalobca pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojho podnikania a žalovaný uzavrel zmluvu ako fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, ani v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a teda uvedená zmluva o pôžičke je spotrebiteľským úverom, ktorý spĺňa definíciu veriteľa a spotrebiteľa v zmysle ustanovenia § 2 písm.a) a b) zák.č. 129/2010 Zb.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pred spotrebiteľom, a uzavretá zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa ustanovenia § 2 písm.d) citovaného zákona. Z uvedeného vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy je potrebné naň aplikovať aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Zb.z. ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, tak ako to vyplýva z ustanovenia § 52 ods. 2 prvej vety, Občianskeho zákonníka.

18. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

19. Súd postupoval podľa vyššie uvedeného zákonného ustanovenia a konanie v časti zaplatenia sumy 134,-Eur zastavil, nakoľko žalobca, ktorý disponuje s podanou žalobu zobrať žalobu v časti zaplatenia sumy 134,-Eur späť a navrhol konanie v tejto časti zastaviť. Následne sa súd zaoberal len zvyšným nárokom žalobcu v sume 241,20 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 241,20 Eur od 14.07.2016 do zaplatenia.

20. Vzhľadom na znenie § 54a Občianskeho zákonníka, súd posudzoval uplatnený nárok žalobcu z hľadiska včasnosti jeho podania a možnosť jeho vymáhania pred súdom.

21. Premlčanie definujeme ako márne uplynutie doby stanovenej v zákone pre vykonanie práva. Znamená výrazne oslabenie subjektívneho práva strany sporu, nakoľko premlčaním síce nárok žalobcu nezaniká, nemôže byť však súdom priznaný, ak sa povinný pred súdom bráni vznesením námietky premlčania. Nárok oprávnenej strany sporu trvá aj naďalej, stáva sa však prostredníctvom súdu nevymáhateľným. V prípade, že dlžníkom, a teda povinným subjektom je spotrebiteľ, súd je povinný prihliadnuť aj na znenie § 54a Občianskeho zákonníka a ex offio skúmať, či pohľadávka žalobcu nie je premlčaná a môže žalobca svoj nárok uplatniť v súdnom konaní.

22. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

23. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

24. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

25. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

26. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

27. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

28. Z prehľadu splátok a úhrad súd zisťuje, že žalovaný uhradil žalovanému dňa 01.04.2015 sumu 2,-Eurá, dňa 23.01.2017 sumu 5,-Eur a dňa 23.05.2017 sumu 5,-Eur. Celkovo teda uhradil 12,-Eur. Do vyhlásenia zosplatenia celého úveru žalovaný uhradil len akontáciu vo výške 2,-Eurá. Keďže žalovaný nezaplatil 3 po sebe nasledujúce splátky, žalobca využil svoje právo v súlade s čl. 8 bod 8.2 Všeobecných obchodných podmienok a vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, o čom žalovaného informoval oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru dňa 08.07.2016.

29. V zmysle § 101 Občianskeho zákonníka je premlčacia doba trojročná, pričom táto podľa ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka začína plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Z uvedeného je zrejmé, že premlčacia doba začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné plnenie žiada, nie od okamihu predčasnej splatnosti. Táto splatnosť nenastáva uplynutím troch mesiacov, resp. vyhlásením okamžitej splatnosti úveru, ale nezaplatením splátky, pre ktorú sa stane splatným celý dlh. Prvou nezaplatenou splátkou od ktorej sa odvíjalo aj zosplatenie celého úveru bola splátka zo dňa 28.01.2016 (čo uvádza žalobca aj v predžalobnej upomienke, pričom upozorňuje žalovaného na možnosť zosplatenia úveru v prípade neuhradenia tejto splátky v stanovenej lehote). Súd je toho

názoru, že od tejto splátky začala plynúť najneskôr aj premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu. Premlčacia doba v zmysle ustanovenia § 103 tak uplynula dňa 28.01.2019, teda po trojročnej premlčacej dobe. Čo sa týka úrokov z omeškania, ako akcesorický nárok na príslušenstvo k hlavnému záväzku (§ 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka) tento podlieha rovnakému premlčaniu ako záväzok hlavný, a teda premlčanie istiny malo vplyv aj na premlčanie úrokov z omeškania.

30. V tomto smere súd poukazuje aj na právny názor vyslovený Krajským súdom v Banskej Bystrici v rozsudku 16Co/414/2017 zo dňa 13.09.2018, v ktorom krajský súd konštatuje, že ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je lex specialis k § 565 Občianskeho zákonníka, a to z dôvodu, že veriteľ by logicky nemohol vykonať zosplatenie do splatnosti najbližšej splátky (tak ako mu to ukladá § 565 Občianskeho zákonníka), a zároveň dodržať požiadavku vyplývajúcu z § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorá veriteľovi umožňuje využiť zosplatenie podľa § 565 najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva), t.j. v čase, keď ďalšie mesačné splátky sú už splatné. Podľa odvolacieho súdu sa zákonodarca v tejto súvislosti dostatočne nevysporiadal s kogentnou úpravou zakotvenou v poslednej vete § 565, podľa ktorej právo na zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti nasledujúcej splátky. Vzhľadom na uvedené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka sa malo ustanoviť, že posledná veta v § 565 sa na tieto prípady nevzťahuje, ako aj to, dokedy dodávateľ môže toto právo uplatniť. Za tohto legislatívneho stavu poslednú vetu § 565 pri spotrebiteľských zmluvách použiť nemožno, čo znamená, že dodávateľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky kedykoľvek, ak sú splnené podmienky uvedené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd v závere tohto rozhodnutia konštatuje, že splatnosť však nenastáva uplynutím 3 mesiacov, resp. vyhlásením okamžitej splatnosti úveru, ale nezaplatením splátky pre ktorú sa stane splatný celý dlh.

31. Vzhľadom na vyššie uvedené súd uzatvára, že uplatnený nárok je premlčaný, nakoľko žalovaný nezaplatil splátku zo dňa 28.01.2016, a teda od tejto doby začala plynúť aj premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu. Keďže je súd ex offo povinný prihliadať na znenie § 54a Občianskeho zákonníka, rozhodol tak, že žalobu v celom rozsahu zamietol, pretože premlčaný nárok nemožno žalobcovi priznať a v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka ho nie je možné vymáhať v súdnom konaní.

32. Keďže súd žalobu zamietol z dôvodu premlčania žalobného nároku, nezaoberal sa ďalej meritom veci.

33. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

35. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalovanému, ktorý hoci mal plný úspech vo veci a patrí mu náhrada trov konania, súd mu právo na náhradu trov konania nepriznal, keďže mu zo spisu nijaké trovy nevyplývajú.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie, v lehote 15 dní odo dňa doručenia, na Okresný súd Lučenec, Ulica Dr. Herza 14, Lučenec písomne, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že,

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 389 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,
- c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo
- d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.